

БРОЈ 4.

24. ЈАНУАРА 1914.

КУМОРИСТИЧНО
САТИРИСТИЧНИ ЛИСТ

БЕСПЛАТАН ДОДАТAK
„НОВОСТИМА“

Турски водо-земни јади

ТУРСКА: Европа је баш пуна доброте, све ми мудре упућује ноте, док ми лопов сва острва оте, а даде ми — половине дредноте, за допуну моје експик-флоте!

Културно
наслеђе
Србије

Политички преглед

Општински се избор с дневног реда брише
Свршило се и то и резултат каже:
Да грађанство наше и не гласа
више,

Све једно му ко га и ара и лаже;
Е, па зато храбра безкућничка класа
Свуд владиним људ'ма венину
изгласа.

А ви, што вас после прирезима
киње,

Што пуните чанке свих општин-
ских каса,
Што се колебате, што би лубен-
дње,

Што се уздрасте од права и гласа.
Планашете кожом трогодишњу еру;
А када сте такви, нека вас и деру!

Тако је унутра. Политика спољна
Рекао бих да је мало боље среће.
За питања многа, решена повољна.
Венизелос најзад у Петроград

креће.
Са Пашићем јамо, уредниче стање,
Чак спомину тајно и неко венчаше.

Бар са једне стране помози нам
Боже,
Јер иначе свуд је наоколо мутно.
Успеше и Види с Есадом да сложе.
Есад се већ виду за маршала

тутно.
И с муком на престо укачиће Вида...
Да, тешко се пење, ај' се лако
скида!

Аустријом опет нервоза је нека,
Јер се датум ближи поразу све
хвале --

Пораз Шлезвиг-Холштајн пуни по-
ла века,
И сад хоће л' да га славе ил ожале?
Обузети сви су неком слутњом
тајном:
Да понова стоје пред Шлезвиг-

Холштајном!

И право је мало да Беч од стра-
зебе.
Јер сувише другом неприлике ствара
Историја воли да понавља себе --
Наје стари комад свог репертоара.
Аустрији скори догађаји суде:
Да старом комаду нови наслов буде!

Б.

После свадбе

— Дакле, ономад си се оже-
нио и одвео си дому своме
краљицу срца свога?

— Да, и јуче је већ држала
— престону беседу!

Тврдица

— Како то, газда Јоване?
Ви тако богат човек па путу-
јете трећом класом? — Зашто?

— За то, што нема — чет-
врте класе.

Модеран мираз

— Шта у мираз носиш мила,
Чедо пуно естетике?
— Носим два утомобила,
И две сецесион слике.
— А сем тога, роде плави,
Шта ми носиш, мили цвете?
— А јест, мал' не заборави —
Носим и ванбрачно дете!

Б.

Разни уздаси

Уздах једне госпођице:

— Ах, љубав увек представ-
љају као малога дечка, а мени
се увек јавља као — стари
господин!

Уздах једног надри-десника:

— Ах, каква срећа, што ни-
сам син каквог чувеног оца!
Овако бар имам наде, да ћу
бити чувени отац каквог нечу-
венога сина.

Уздах преваренога мужа:

— Ах! Сва је моја несрећа,
што нисам узео жену само по
своме укусу, већ по укусу
многих!

Уздах једног драмског писца:

— Ах! Рјав знак! Рјав знак!
Тек што почех да пишем нову
драму, а напољу ветар већ —
звијди!

Уздах једног филозофа:

— Ах, како је све чудно у
овом свету! Кад какав чувен
човек умре, све новине пишу
о њему, а кад се такав човек
роди, нико га и не помене!

Уздах неверне жене:

— Ах! Морам питати мога
мужа, да ли је синоћ имао среће
при картању, јер ако је исти
ната пословица, онда је морао
бити врло срећан!

Седам дана

У Понедељак Зоркицу љубим.
У Фторник дивну Дару —
А у Среду се у миљу губим
Грлећи слатку Мару.

Четвртак пружа блажене снове
Крај лепе мале Анке.
А Петак већ ме нервожно зове
На груди миље Данке.

Субота: Милкин загрљај мио,
Недеља с Јелком ме вреба!
У понедељак знам да сам био
Баш у свих седам неба. Б.

Изборни Наполеон

— Непобедим београдски гласач —

Београд се залуд упиње да јача,
Његова је судба у руци чистача —
Општинска већина увек ће да светли,
Док се нама клања и брезовој метли.

Упуства за љубавнике

Наводимо пет-шест правила,
како се улвара туђим женама.

Адвокатовој жени, удварај
се тако, да те муж не може да
— оптужи.

Лекаревој жени тако, да ти
лекар не може ништа рђаво да
— претиши.

Учителјевој жени тако, да
што од тебе — научи.

Апотекаревој жени тако, да
си увек сигуран да не прогу-
таш какву — аилулу!

Архитектовој жени удварај
се само ако је добра грађа и
пристаје на твоје планове.

Новинареву жену воли само
ако ради тебе „излази сваки
дан“ и не остави те за „ванред-
но издање“.

СТАВРИНЕ КОБАСИЦЕ

Не може се рећи да је био тврдица. На против, он је често био способан, да потроши по три банкноте, да би уштедио један грош. — Смешан човек. Да би уштедио трошкове око објаве и позивница (које је сматрао за излишне) није хтео никако да се жени. Сад му је 43 година. Живи усамљен, у једном кућерку, и занима се обделавањем баште и ограничавањем, не шума, већ свога буџета, истискујући из њега све, што по његовоме мишљењу не би било неопходно потребно.

Имао је само једну слабост, само једну страст: лов.

Ах, лов! — Ту вам Ставра није штедио. Најскупље пушке, најсмртоносније куршуме, једном речју сав ловачки прибор, могао се наћи у његовој собици, која је иначе личила на какву шталу.

Чак је платио улог зо општу хајку на дивљач. Али у тај улог није ушао и трошак за ручкове. Ручак је увек био заједнички, у једној сеоској кафани, и сваки је имао да плати три динара. То се Ставри није допадало, и он би увек сам носио за себе ручак: две кобасице, комад леба, парче сира и неку врсту „бозе“, коју је он називао вином. То је држao у својим чезама. И док су се остали частили, он би у једном ћошку, грицкао своје кобасице и заливао их оним вином, сажаљевајући своје другове, што не могу да увиде, добре стране таквога ручка.

Једнога дана ловци се реше да га одвикну од тих кобасица и улучивши згодну прилику, извуку му кобасице из кола и подметну на место њих две ствари сличне по облику, али не и по укусу и пореклу. Име тих ствари не пише се у књиге.

Они седну за ручак и пошто Ставра беше задоцнио, они поједу први део ручка, слатки купус са овчетином.

У том уђе и Ставра.

— Шта је Ставра? Где си ти? Што не ручаш!... повикаше сви.

— Де, де, сад ћу. Данас ми је рођендан и решио сам се да с вами ручам...

Ловци отромболе носеве, што им је тиме укратио једно задовољство.

— Јест, данас ћу ручати с вами! — Деде, дајте да се једе! — виче Ставра.

— Па, купус смо већ појели! — вичу другови.

— Ух! Штета! — уздахну Ставра. — А ја сам због вашег купуса и задоцнио, и да би био слађи спустио сам у лонац и моје две кобасице!

Логично

— Веријте, да сам ја тако побожан, да могу рећи: да ми је црква у срцу.

— Онда вам је у глави звонара.

Јединствен случај

Гаја је вечно пијан. Никад се не трезни, а то је једило његовога комшију Пају, који је жељео, да га бар једном види трезнога. И кад је једнога дана умро Гаја, Паја му стаде крај сандука. Дуго га је посматрао па тек рече:

— Дакле, тако изгледа трезан Гаја?

Једини узрок

Практикант: Ђаво, би га знао, ево већ три недеље, како не могу да окусим месо.

Рентијер: Е! А шта вам фали?
Практикант: Месо.

Тук на лук

— Јуче је мој термометар спао за шест степени.

— А мој је ономад, толико спао, да сам га нашао на калдрми!

На балу

— Ово је већ друга забава како госпођа Милева не долази више деколтована?

— Е, па сад је бацила вео преко своје прошлости!

ДОБРА ЂЕРКА

— Што сте тако весели гостице?

— Како не би, кад сутра путујемо у Абацију, отац је опасно болестан од јектике!

ПОГРЕШНО ГА РАЗУМЕО

— Да упаднем ма у какво друштво, одмах се све окреће око мене!

— Е, па ти се прво истрезни, па уђи у друштво.

ДОБАР ГОСТИОНИЧАР

— Зашто хоћеш какву рестаурацију баш на којој железничкој станици?

— За то, што ту гости никад немају времена, да ме изграде за рђава јела.

Лако је њему

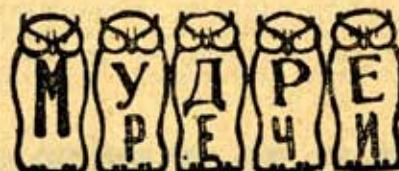
Ошац (сину): По ваздан се скиташ, место да седнеш, па да за ових двајстак дана пред испитом, поновиш оно што си учио.

Син: О, оно, што сам ја учио поновићу за двадесет минута.

Разлика

— Каква је разлика између клептомана и лопова?

— Клептоман живи да краде а лопов краде да живи.

Тројни савез у политици осигурава мир, а у браку, објављује — рат!

Кад човек вели жени: „Буди паметна!“ онда обично мисли на какву глупост.

Има девојака којима само крила фале, па да буду потпуне — гуске!

БРОЈ 4.

24. ЈАНУАРА 1914.

ХУМОРИСТИЧНО
САТИРИСТИЧНИ ЛИСТ

БЕСПЛАТАН ДОДАТAK
„НОВОСТИМА“

Турски водоземни јади

ТУРСКА: Европа је баш пуна доброте, све ми мудре упућује ноте, док ми лопов сва острва оте, а даде ми — половне дредноте, за допуну моје ексик-флоте!

Културно
наслеђе
Србије